

Sygn. akt II Ka 178/24

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska (spr.)
Sędziowie:	SO Karol Troć SR (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	sekr. sądowy Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale Prokuratora Anny Makarewicz - Poszytek

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2024 r.

sprawy **W. W.**

oskarżonego z art. 56 § 2 kks i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 3 stycznia 2024 r. sygn. akt II K 865/21

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie o łącznej karze grzywny zawartej w pkt VII wyroku;
- uchyla rozstrzygnięcia o karze grzywny zawarte w pkt II i IV wyroku, zaś z podstawy prawnej wymiaru kary za przypisane tam czyny eliminuje przepis art. 33 § 2, 3 kk;
- uchyla rozstrzygnięcie zawarte w pkt X wyroku;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego W. W. na rzecz Skarbu Państwa 2180 zł opłaty za obie instancje oraz 20 zł wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 178/24

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 3 stycznia 2024 r. w sprawie II K 865/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, wynikający z nieprawidłowej analizy materiału dowodowego przez Sąd I instancji, a także przekroczenie przez tenże Sąd zasad swobodnej oceny dowodów, a polegający na:</p> <p>1) błędnym uznaniu przez Sąd I instancji za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego W. W. pomimo, iż były one spójne, kompletne i wskazywały, że oskarżony starał się wedle swej najlepszej wiedzy wywiązywać z ciążących na nim obowiązków,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>2) błędnym uznaniu, że wina umyślna W. W. nie budzi wątpliwości, podczas gdy w rzeczywistości umyślność winy oskarżonego nie została udowodniona, a sam oskarżony nie miał obowiązku ani nawet możliwości wiedzieć dokładnie ilu pracowników legalnie zatrudniają podmioty, z którymi podejmuje współpracę,</p> <p>3) nie wzięciu pod uwagę jakichkolwiek zeznań dotyczących osoby H. K. oraz jego współpracy z oskarżonym,</p> <p>4) niezasadnym uznaniu zeznań P. K. za wiarygodne pomimo, że są one niespójne i w sposób oczywisty dążą do uniknięcia odpowiedzialności za działanie w charakterze tzw. „słupa”.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- zasadniczym zarzutem apelacji wniesionej w niniejszej sprawie przez fachowy podmiot, jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który jest przecież immanentnie związany z zarzutami naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów postępowania i jest pochodną odmiennej oceny dowodów, dokonanej przez skarżącego w wywiedzionym środku odwoławczym. Dlatego też, pomimo nie podniesienia takiego zarzutu, Sąd Okręgowy odniesie się do kwestii prawidłowego procedowania przez Sąd I instancji, gdyż z uzasadnienia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych wynika kwestia prawidłowości oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd I instancji.</p>		

- w kontekście zasad wyznaczonych przez treść art. 7 kpk, w ocenie Sądu II instancji

Sąd Rejonowy przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, na co wskazuje m.in. lista dowodów w oparciu o które Sąd I instancji ustalił stan faktyczny sprawy

(k. 749-751). Następnie poddał zgromadzony materiał dowodowy trafnej z punktu widzenia dyrektyw z art. 7 kpk ocenie, która uwzględniała analizę dowodów osobowych, zarówno pod względem ich wewnętrznej spójności, jak też w odniesieniu do wymowy pozostałego materiału dowodowego, w tym dowodów z dokumentów.

- w treści wywiedzionego środka zaskarżenia obrońca W. W. dokonał własnej, subiektywnej oceny dowodów, korzystnej dla oskarżonego, jednakże nie uwzględniającej wymogu z art. 410 kpk, bowiem nie opierającej się na całokształcie okoliczności sprawy, a przez to nie zasługującej na aprobatę Sądu Okręgowego. Należy przypomnieć, że obowiązek ten nie odnosi się wyłącznie do Sądu merytorycznie rozpoznającego sprawę, ale także powinien być przestrzegany przez skarżących w środkach zaskarżenia. Bez jego uwzględnienia, twierdzenia w nich zawarte zawsze będą ocenione jako nieuprawnione, a więc i dowolne.

- krytyczna ocena wyjaśnień oskarżonego, nieprzyznającego się konsekwentnie w toku postępowania do stawianych mu zarzutów, dokonana przez Sąd I instancji, zasługuje na uwzględnienie. Są one sprzeczne z wiarygodnym materiałem sprawy, pochodzącym

ze źródeł osobowych, jak zeznaniami świadków S. T., A. R., P. K. i A. P. czy też obdarzonych wiarą dokumentów, których treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku postępowania, co więcej również obrońca nie kwestionował jej autentyczności w ramach wywiedzionej przez niego apelacji. P. K. podał, że faktury o numerach (...) (k. 348, 356, 361) nie zostały wystawione przez niego.

Podnosił chociażby, że na fakturach, które on wystawiał podpisywał się imieniem i nazwiskiem. Wtrącić należy, że na w/w fakturach widniała tylko parafka. Wskazał, że prowadząc działalność gospodarczą nie wysyłał żadnych faktur drogą mailową, nadto nie zatrudniał pracowników, dysponował jedynie sprzętem do cięcia płytek oraz nie wykonywał dla firmy oskarżonego wskazanych na fakturach robót. Z kolei A. P. również kategorycznie podnosił, że faktura o numerze (...) nie została przez niego wystawiona i nie widnieje na niej jego podpis oraz nie wykonywał żadnych prac dla firmy (...). Nadto podał, iż nie zna oskarżonego. Relacja P. K. oraz A. P. znalazła odzwierciedlenie w zeznaniach świadków S. T. i A. R., którzy jako kontrolerzy Urzędu Skarbowego przeprowadzali kontrolę podatkową w firmie oskarżonego, zaś w toku postępowania prezentowali spójny, logiczny, rzeczowy opis tego co było im w sprawie wiadome z racji pełnienia obowiązków służbowych, jednoznacznie wskazując, że kontrola wykazała, iż oskarżony posłużył się od marca do czerwca 2016 r. trzema podrobionymi fakturami o numerach (...), wystawionymi przez firmę (...) oraz jedną fakturą o numerze (...) wystawioną przez firmę (...) A Sp. z.o.o. W stosunku

do zeznań A. P. jego przekaz uwiarygadnia także opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego, która stwierdza nieautentyczność podpisów ukazanych m.in. na fakturze VAT o numerze (...) (k. 459-472) czy też choćby dokumentacja z

k. 439-440 akt sprawy. Należy zauważyć, odpowiadając na zarzut z pkt 3 apelacji, iż zarówno A. P., jak i P. K. wskazywali, iż nie znają H. K. (k. 609v, 667v), toteż niezajmowanie w kwestii roli tejże osoby szerszego stanowiska przez Sąd I instancji nie mogło być odczytane, wbrew temu co twierdzi obrona, jako obraza przepisów postępowania, która miałaby wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia. Z tych też względów ocena dowodów, w tym zeznań P. K. nie budziła wątpliwości Sądu Okręgowego, a jej słuszności nie podważyły zarzuty przedstawione przez obrońcę, a także przywołana na ich poparcie skromna argumentacja. Sąd oceniając z kolei wiarygodność relacji oskarżonego zasadnie zwrócił uwagę na treść informacji udzielonych przez Naczelników Trzeciego (...) Urzędu Skarbowego w R. (k. 28) oraz Drugiego Urzędu Skarbowego w K. (k. 49). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zarzut błędnej oceny wyjaśnień oskarżonego należało uznać za niezasadny. Niewątpliwie nieprzyznawanie się oskarżonego do winy, w tym wskazywanie przez niego braku świadomości co do tego, iż faktury VAT o których była mowa powyżej zostały podrobione stanowiło przyjętą przez niego linię obrony, która miała na celu uchronienie od odpowiedzialności karnej za przypisane mu czyny.

- z uwagi na to, że Sąd meriti nie naruszył żadnego z przepisów ze

sfery gromadzenia i oceny dowodów, to brak jest również podstaw do kwestionowania dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, co skutkowało bezzasadnością zarzutu z pkt 2 apelacji.

- nie znajdując podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji, Sąd Okręgowy dostrzegł z urzędu potrzebę korekty zaskarżonego wyroku, który w dotychczasowej postaci byłby niezgodny z obowiązującymi regulacjami prawnymi, a takie orzeczenie musiałoby zostać ocenione jako rażąco niesprawiedliwe. Dlatego, kierując się wskazaniem art. 440 kpk, stosowanego przez odesłanie zawarte w art. 113 § 1 kks w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, Sąd Okręgowy orzekł poza granicami wniesionych apelacji.

- przypomnieć należy, że stosownie do treści art. 33 § 2 kk sąd może wymierzyć na jego podstawie karę grzywny (obok kary pozbawienia wolności wymienionej w art. 32 pkt 3), wyłącznie wtedy, gdy sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął. Brak w opisie czynów zarzucanych W. W. w pkt II i IV aktu oskarżenia znamienia „działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej” pozbawiało Sąd Rejonowy możliwości wymierzenia kary o charakterze finansowym na tej podstawie.

- uchylene kary grzywny z pkt IV zaskarżonego wyroku spowodowało konieczność uchylene rozstrzygnięcia o łącznej

karze grzywny zawartej w pkt VII tegoż orzeczenia.

- z reguły zgodnie z art. 15 § 1 kks., orzeczenie zapadłe w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe nie zwalnia od obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej. Jedynie w razie orzeczenia przepadku przedmiotów, ściągnięcia ich równowartości pieniężnej lub obowiązku uiszczenia ich równowartości pieniężnej wygasa obowiązek uiszczenia należności publicznoprawnej dotyczącej tych przedmiotów - art. 15 § 2 kks. Zauważyć zatem trzeba, że orzeczony wobec oskarżonego w pkt X zaskarżonego wyroku przepadek równowartości korzyści majątkowych na podstawie art. 33 § 1 kks nie jest żadnym ze środków wymienionych w ww. art. 15 § 2 kks. Przepis ten wyraźnie odwołuje się bowiem do przepadku przedmiotów, ściągania równowartości tego przepadku lub obowiązku regulowania owej równowartości, a przepadek korzyści majątkowej i ściągnięcie równowartości takiego przepadku to odrębne środki karne wskazane w art. 22 § 2 pkt 4 i 4a kks. Tym samym, wskutek orzeczenia przez Sąd Rejonowy w pkt IX wyroku obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa pozostaje do spłaty należności publicznoprawnej, zaś w pkt X zaskarżonego wyroku przepadku uzyskanej korzyści majątkowej na podstawie art. 33 § 1 kks w tożsamej kwocie, doszło do podwójnego obciążenia oskarżonego, czemu przecież ma przeciwdziałać art. 15 § 2 kks. Zachodziła zatem konieczność zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie pkt X zaskarżonego wyroku dotyczącego

przepadku równowartości korzyści majątkowej.	
Wniosek	
o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego W. W. od popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
niezasadność zarzutów obrońcy oskarżonego skutkowałą niezasadnością wywiedzionych przez niego wniosków.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Okoliczności analogiczne jak te, które stały się przyczyną zmian, wskazanych w podsekcji 5.2.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 3 stycznia 2024 r. w sprawie II K 865/21 – w pozostałej części, tj. niewymienionej w podsekcji 5.2.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
W tej części zaskarżony wyrok – jako słuszny i odpowiadający prawu – należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: - uchylił rozstrzygnięcie o łącznej karze grzywny zawartej w pkt VII wyroku, - uchylił rozstrzygnięcie o karze grzywny zawarte w pkt II i IV wyroku, zaś z podstawy prawnej wymiaru kary za przypisane tam czyny wyeliminował przepis art. 33 § 2, 3 kk, - uchylił rozstrzygnięcie zawarte w pkt X wyroku.	
Zwiążle o powodach zmiany	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwiążle o powodach uchylecia	
-----	-----

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
---------------------------------	-------------------------

III.	Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 636 § 1 kpk, wobec braku przesłanek z art. 624 § 1 kpk w stosunku do osoby oskarżonego, zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, tj. kwotę 2180 zł tytułem opłaty oraz 20 zł tytułem wydatków postępowania, która odpowiada ryczałtowi za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym, zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663 z późn. zm.).
------	---

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana